

SAMOTROVANJE ČOVJEKA

Čovek je samo deo života i životne sredine ni iznad njih ni mimo njih. Preduslov opstanka čoveka, kao i ostalog živog svijeta je vezan za sunčevu svetlost i toplotu, vazduh, vodu, zemljišni sloj, floru i faunu. Čovek je konzument ovih faktora ali i činilac njihovog održanja. Otuda zatrovanje bilo kog od njih znači i sopstveno trovanje. Udisanje štetnog vazduha oštećuje organe za disanje a oni dalje ne izvršavaju svoju funkciju u organizmu. Štetnom vodom oštećuje se urinarni trakt ali i šire jer voda čini najveći dio sastava ljudskog organizma. Štetne materije unesene hranom izazivaju oštećenja u organima za varenje itd. Ako imamo u vidu činjenicu da je čovek iz navedenih razloga (industrijalizacija i nemaran odnos prema faktorima životne sredine) najveći uzročnik nastalih poremećaja u životnoj sredini, iz navedenog, prisustvo štetnih materija u bilo kom od njih (vazduhu, vodi, zemlji, flori i fauni) direktno ili indirektno štetno se odražava na njega samog. U ovoj činjenici, direktnoj vezi uzročnika i stradalnika, leži dužnost promene odnosa prema faktorima životne sredine i sanacija postojećeg stanja. Ovakav oblik ugrožavanja životne sredine čovjeka i ako u svojoj početnoj fazi (oslobađanja, izbacivanja, odlaganja) predstavlja svjestan čin, zbog ne uočavanja posljedica do kojih dolazi, u drugoj fazi gdje se štetnost ovakvog odnosa vraća i samu čovjeku, ubrajamo u kategoriju nedovoljno svjesnih, odnosno nesvjesnih radnji. Ugrožavanje činilaca životne sredine iz kategorije svjesnog čina sa neprijateljskim pobudama, odnosno namjerama, spada u domen specijalnog rata, meteo rata ili klasičnog rata kad se intervencijama u meteo uslovima (suša, padavine, vjetrovi, zemljotresi, požari, razaranja ...) želi destabilizirati određeni politički sistem, učiniti zavisnim od drugih sistema.